

Nazwisko **DUDZIŃSKI**

Imiona **Franciszek** Pseudonim

Z domu

Data urodzenia **28.08.1913** Miejscowość, kraj **woj. poznańskie, Polska**

Data śmierci **03.02.** Miejscowość, kraj **USA**

Lat życia

Adres cmentarza

Źródła: **"Weteran", nr. 927 (kwiecień 1998 r.)**

Rodzaj wojska swego oddziału. Po przegranej, dostał się do niewoli niemieckiej, gdzie przez cały swój okres wojny przebywał w niemieckich obozach jenieckich. Po zakończeniu wojny próbował dostać się do 2 Korpusu, niestety bezskutecznie i pozostał w Niemczech aż do swego wyjazdu do Stanów. Wraz z żoną Janiną osiedlił się w miejscowości Irvin, blisko Pittsburgha. Wstąpił do Placówki 19 SWAP w Wilmerding, należącej do Okręgu III w Pittsburghu. W Placówce tej piastował urząd komendanta do ostatnich dni życia. W latach 70-80-90 był komendantem Okręgu III oraz piastował funkcje pozamiejscowego dyrektora zarządu głównego.

Odznaczenia
.....
.....

PAMIĘCI KOLEGI I PRZYJACIELA

3 lutego br. z woli Nieba odszedł na wieczną wartę jeden z naszych kolegów, wachmistrz Franciszek Dudziński. Żołnierz, patriota, prawy i zasłużony obywatel Rzeczypospolitej Polskiej.

Urodził się 28 sierpnia 1913 roku w województwie poznańskim, gdzie spędzał młode lata, uczęszczając do szkoły.

W latach 30-tych dostał powołanie do wojska i służba w armii musiała mu się spodobać, skoro podpisał kontrakt na zawodowego żołnierza. Służył w 15 Pułku Ułanów Poznańskich, którego przez pewien czas dowódcą był gen. Anders, który podczas II wojny światowej dowodził 2 Korpusem Polskim we Włoszech.

Odkomenderowany do szkoły podoficerskiej, skończył ją z wysoką lokatą. Świadectwo ukończenia z jego fotografią jest wciąż w posiadaniu jego żony, stanowiąc miłą pamiątkę rodzinną. Wrócił do oddziału w stopniu kaprała.

Z wybuchem wojny bronił granic Polski w szeregach

Weteran Nr 927
Kiercici 1988r

Był doskonałym organizatorem i przywódcą. Świadectwem tego były bankiety urządzane przez Okręg III. Zwłaszcza sukcesem był bankiet w 1980 roku, na którym byli tacy goście jak autor „Czerwonych maków” - Feliks Konarski /Ref-Ren/ i jego żona Nina Oleńska /“Ochotniczka Helenka”/, Stasia Deszcz, Eugeniusz Balarin, płk. Julian Niemczyk, b. ambasador amerykański w Pradze i inni. Do ostatnich chwil swego życia trószczył się o kolegów.

Pamiętał zawsze o uczczeniu wszystkich rocznic z historii oręża polskiego żołnierza. Rzeczypospolitej zasłużył się dzielnie i bez reszty, tak jak zasłużył się Placówce 19 SWAP, która była sceną wszystkich jego poczynąń.

Zegnaj Miły Kolego. Niech ci ta ziemia lekką będzie, a duszy Twojej śni się wolna Polska. Twój towarzysz broni, chorąży piechoty

Stanisław Wielgus